

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

18. ŘÍJNA 2020

Z obsahu:

Poselství Svatého otce
Františka k 94. Světovému
dni misí 2020 (18. října)
- strana 2 -

Blahoslavený
Timotej Giaccardo
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (24)
- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje
(25 - dokončení)
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 7 -

Dopis národního ředitele
Papežských misijních děl
k Misijní neděli
18. října 2020
- strana 11 -

Plnomocné odpustky
pro duše v očistci
- strana 11 -

Cisterciácký mučedník
Eucharistie (1)
Fr. Efrem Jindráček, OP
- strana 12 -

Foto © Vojtěch Hlávka, Člověk a Víra

Poselství Svatého otce Františka k 94. Světovému dni misií 2020 (18. října)

„Zde jsem, mne pošli!“ (Iz 6,8)

Milé sestry, milí bratři,
rád bych vyjádřil svou vděčnost Bohu za vaše nasazení, se kterým v říjnu minulého roku celá církev prožívala mimořádný misijní měsíc. Jsem přesvědčen, že v mnoha společenstvích napomohl k misijní konverzi na cestě pod názvem: „Pokřtění a poslaní: Kristova církev na misiích ve světě.“ V letošním roce, v němž nám

pandemie Covid-19 přinesla utrpení a postavila před nás nové výzvy, pokračuje misijnářské působení celé církve v duchu slov, která najdeme u proroka Izaiáše: „Zde jsem, mne pošli!“ (Iz 6,8) Jsou stále novou odpovědí na Pánovu otázku: „Koho pošlu?“ (*tamtéž*) Toto volání vychází z Božího Srdce, z jeho milosrdenství a v současné světové krizi se obrací na církev i na lidstvo. „Jako učedníci evan-

gelia jsme byli náhle zasaženi nečekanou a prudkou bouří. Uvědomili jsme si, že plujeme na stejné lodi, jsme slabí a dezorientovaní, současně však důležití a potřební. Jsme povoláni, abychom veslovali společně. Potřebujeme vzájemné povzbuzení a útěchu. Všichni jsme na stejné lodi. Jsme jako učedníci, kteří jednomyslně a s úzkostí volají: »Hyneme!« (Mt 8,25)

Pokračování na str. 10

Láska k Bohu nás vede... Od nás samých k našim bližním a k pokorné službě Bohu. Čili k postoji, jaký měla Matka Boží, kterou můžeme nazvat také Královnou svých služebníků. (str. 7–9) Panna Maria vládne se svým Synem Ježíšem Kristem a jejím královským trůnem je vlídnost, milosrdenství a odpuštění. A můžeme jedním dechem dodat, že ti, kteří slouží Panně Marii, se nevyznačují násilím a útlakem, nýbrž jejich „tvář“ je láska, pokora a soucit s těmi, kdo trpí, ať už jakýmkoliv způsobem. A to vše pro lásku k jejímu Božskému Synu, Ježíši.

Modlíme-li se pravidelně růženec a rozjímáme nad jednotlivými tajemstvími, jistě jsme si již všimli, že Mariina účast na Kristově vykupitelském díle je zdůrazněna v souvislosti s počátkem Ježíšova života zde na zemi a pak až při jejím oslavení v nebi. Je to symbolické: Panna Maria jasně řekla na počátku své „ano“ Božím vyvolení, aby pak v tiché pokoře ve svém srdci prožívala vše, co Ježíše potkalo zde na zemi – byla stále s ním, i když ne fyzicky. Jen sporadicky nacházíme v Bibli, jak vstupovala do Ježíšova života. A pak vystupuje Panna Maria do popředí na konci Ježíšova života a na počátku jím založené Církve. Je tedy zřejmé, je to příklad, že důležité je ne být viděn, ale být s Ježíšem vnitřně stále spojen. Potom se nemusíme obávat, že bychom ve správný čas nebyli na místě, kde nás Bůh chce mít, a že bychom nevykonali to, co po nás Bůh bude chtít.

Editorial

Prožíváme misijní neděli, a tak i k nám hlasitě zaznívá Bohem položená otázka: „Koho pošlu?“ Jsme připraveni jako Maria a prorok Izaiáš pohotově odpovědět: „Zde jsem, mne pošli?“ Jen ta duše, která se v milostném chvění setkává s Ježíšem a je v něho pohroužená, je schopna takové odpovědi a převzetí plné misijní odpovědnosti, kterou Bůh vyžaduje po každém pokřtěném katolíkově. Jestliže se někdy snad i my vzpěčujeme odpovědět na Boží výzvu, zřejmě ještě není naše láska k Bohu tak velká, jak si možná myslíme.

Konečně, potvrzuje to Ježíš Alici Lenczewské. (str. 5–7) Hovoří o apoštolu Petrovi, že když šel po vodě a začal se topit, byl to důsledek jeho malé lásky k Ježíši – nebyl dostatečně zahleděný do něho a zaposlouchaný do jeho slov. Na chvíli odvrátil svůj zrak a sluch od Ježíše, jakmile ho ohlušil zvuk přívalu – a... To byl apoštol Petr. Jak to pak může dopadnout s námi, ubohými hříšníky? Měli bychom více prohlubovat svoji lásku k našemu Spasiteli, a to tak, že se zcela do něho pohroužíme, a i když budeme žít zde ve světě, nebude naše srdce otevřené ďábelským lákadlům. Takto se satan stane vůči naší duši úplně bezmocným. Jen nesmíme ani na okamžik odvrátit od Ježíše svůj zrak a svůj sluch... Žel, vlivem dědičného hříchu jsme všichni lidé chy-

bující, a tak se čas od času začínáme topit. Pak je třeba vzít na pomoc vše, co nám Bůh nabízí, včetně naší upřímné lítosti ze selhání a přijetí pokání ve svátosti smíření.

Ježíšovo vedení Alice Lenczewské je stále tvrdší cestou pokory a sebeodevzdání se Ježíši. Taková cesta sice není pro každého, leč... Podívejme se znovu na Pannu Marii. Prostá dívka z Nazareta si jistě nemohla myslet, že ona bude tou, kterou si Bůh vyvolí za Matku svého Syna. Proč by to měla být zrovna ona? ... Protože si ji Bůh vyvolil odpradáвна a obdařil ji takovými nadpřirozenými milostmi, že její svobodná vůle byla uschopněna k jasné odpovědi na Boží povolání do služby celému světu a lidským duším všech věků... Možná i v nás „dříme“ Boží milost a Bůh očekává, že ji svým rozhodným „ano“ probudíme. Misijní neděle nás vyzývá, abychom se zamysleli, jak na tom jsme, zda nepromarňujeme nějaký Boží dar v nás... Neměli bychom to brát na lehkou váhu, protože se nám může mj. stát, že se necháme svést Ježíšovými nepřáteli, ba třeba jen bloudícími přáteli k tomu, že začneme hledat způsoby, jak se ujistit ve své pravdě a ve svém správném životním postoji. (str. 3)

Panna Maria byla věrnou Průvodkyní bl. Timoteje Giaccarda, (str. 4–5) nechtěl je na jeho přímluvu také i pro nás Královnou, již zasvětil svůj život, aby jednou naše láska k Ježíši a odevzdanost Boží vůli došly věčné odměny v nebi!

Daniel Dehner

Dříve než půjdeš k Ježíši, zaveď tě evangelium na poradu, kde se organizuje spiknutí zla. Ježíšovi odpůrci pocítili potřebu sejít se, aby se poradili, jak dále postupovat proti prorokovi, který jim stále více překáží.

Cílem porady je vymyslet léčku. Sleduj jejich postup pozorně, protože to je názorný příklad, jak postupuje nepřítel, když ti chce ublížit. Především

spoléhá na svou chytrost a vynalézavost. Chystá záludnou past. Zlý se rád schovává za někoho jiného, aby mohl co nejpůsobivěji předstírat zájem a dobrý úmysl. Aby se ti co nejvíce přiblížil, snaží se lichotit a vmluvit do tvé přízně. Ježíšovi odpůrci si už takové taktiky dobře osvojili. Vyhledali si vhodné a ochotné kolaboranty, kteří rádi udělají cokoli, aby se zalíbili svým pánům. Farizeové jim dávají podrobné pokyny, jak si mají počínat.

Vymysleli lichotky i choulostivou otázku. Jdi nyní za nimi, aby ses přesvědčil, jak krátkozraké může být i to nejvíce vychytralé zlo, obzvláště když si troufá utkat se s věčnou Moudrostí. Především se můžeš přesvědčit o jejich neupřímnosti a přetvářce.

Mistře, víme, že jsi pravdomluvný.

Jestliže je tomu opravdu tak a oni vědí a jsou přesvědčeni, že Ježíš je pravdomluvný, proč si vůbec troufají chytit ho do léčky? Léčku můžeme nastražit jen tomu, kdo je neupřímný a může se zaplést do svých lží. Pravdomluvný člověk se takových nástrah nemusí obávat. To, co má být zastírací lichotkou, je ve skutečnosti pravda a ty ji vyslov svému Pánu s celou upřímností svého srdce: Mistře, děkuji ti, že Ty, Pravda sama, mi přinášíš jedině slova pravdy, která vedou k věčnému životu.

Mistře, víme, že opravdu učíš Boží cestě.

Odkud to vědí? Vědí to od zástupců, které chodí za Ježíšem a vyhledávají ho. Takové je veřejné mínění. Tak hodnotí Ježíše všichni, ovšem kromě nich samých. Vyslovili vlastně to, co je nejvíce pálí, jen proto, aby vyvolali u veřejnosti co nejlepší dojem o sobě. Chválili Mistra a mysleli především na sebe. Neupřímnost pokrytců tě nesmí překvapit. Svými skutky záhy usvědčí sami sebe, že licoměrně pronášejí právě to, co vůbec nemohou snést. Není

to smutné, že právě to, co by pro ně mělo být zdrojem radosti a důvodem k vděčnosti, je naplňuje nepokojem a nesmiřitelnou záští? Jak smutno a těžko je srdci, které se uzavírá a nechce si připustit, že k němu přichází a promlouvá sám dobrotivý Bůh. Zaslepuje je strach, aby nepřišli o domnělé štěstí a sebestjistotu, o svůj malý svět. Kam může člověk dojít, když odmítá toho, který je Cesta?

Ale lichotníci, jako by na tom neměli dosti, připojují ještě jedno prohlášení: *Víme, že se na nikoho neohlížíš a nebereš ohled na to, čím kdo je.* Ten, kdo věrně slouží Bohu, tak jako Syn člověka slouží svému Otci, nemá zapotřebí, aby se ohlížel po lidské přízni. Nehledá u lidí chválu ani lacinou popularitu. Za tím vším se ženou právě ti, kteří ve své domýšlivosti a sebestřednosti nic jiného nesledují. Právě to je odlišuje od Ježíše, velice si zakládají na svém postavení a popularitě a těžce nesou, že je tu někdo, kdo je svým věhlasem zastíňuje.

Po tomto úvodním zastíracím manévru vyrukují konečně s léčkou, kterou připravila pyšná vychytralost: *Je dovoleno dávat daň?* Smíme my, vyvolený národ, podporovat své okupanty?

Měli by vědět, že Ježíš je prohlédl dřív, než otevřeli svá ústa. *Co mě pokoušíte, pokrytci?* Jsou situace, kdy je třeba dát stranou všechny ohledy a nazvat věci pravým jménem. Tvůj Pán se neuzavírá dialogu s těmi, kteří s upřímností hledají pravdu, i když přitom bloudí. Byl jsi přece svědkem, s jakou láskou a pozorností rozmlouval s Nikodémem, se Samaritánkou u studnice i s ženou kananejskou. Ale s provokatéry, kteří hledají uspokojení své škodolibosti, se vypořádá velice rychle. Dialog má smysl, když obě strany k němu přistupují se stejnou upřímností a otevřeností, s pokorou a úctou, bez postranních úmyslů.

Když však zde veřejně zazněla provokační otázka, dostane se jim veřejně odpovědi: *Dávejte císařovi, co je císařovo, a co je Boží, Bohu.* Tato lapidární odpověď je více než jen porážkou farizejské vyzývavosti. Je také moudrým napomenutím pro přítomné posluchače i pro všechny lidi. Upozorňuje, že je třeba se stejnou svě-

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 45,1.4-6

Tak praví Hospodin o svém pomazaném Kýrovi: „Vzal jsem ho za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásal bedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena. Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, pociť jsem tě, i když jsi mě neznal. Já jsem Hospodin, jiný není, není Bůh mimo mne. Přepásal jsem tě, i když jsi mě neznal, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne jiný není. Já jsem Hospodin, a nikdo jiný.“

2. čtení – 1 Sol 1,1-5b

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a s Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj! Stále děkujeme Bohu za vás za všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před naším Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra účinná, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá. Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevy moci, činností Ducha Svatého a hlubokým přesvědčením.

Evangelium – Mt 22,15-21

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytily za slovo. Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů,

Dokončení na str. 9

domitostí plnit vlastní povinnosti jak vůči Bohu, tak i vůči občanské společnosti.

Farizejská delegace, které se nepodařilo chytit ho za slovo před lidem,⁽¹⁾ zmlkla a odešla s nepořízenou. Ty naopak vzdej chválu Pánu, *kteřý je veliký a velmi hodný chvály. On kraluje a řídí národy podle práva.*⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 20,26; ⁽²⁾ Ž 96,4.10

Blahoslavený Timotej Giaccardo

Chtěl se stát svatým za cenu jakékoli oběti, jak sám napsal.

Osvědčoval to v praxi: jeho život byl přeplněn neúnavnou službou a zvládaným utrpením.

Byl pokorným knězem plným lásky a mužem vedoucím obdivuhodný apoštolát prostřednictvím médií.

Narodil se 13. června 1896 v Narzole v severní Itálii chudým manželům a ještě téhož dne byl pokřtěn jménem Giuseppe (Josef). Jako šestiměsíční dítě těžce onemocněl a vypadlo to, že se nedožije ani jednoho roku. Stal se však zázrak – na Mariinu přimlůvu se hošík poté, co se jeho nejbližší pomodlili nověnu ke cti Bohorodičky, proti všem očekáváním uzdravil.

Ve 12 letech přijal na svátek Jména Panny Marie přijal svátost biřmování a zažil osudové životní setkání – poznal P. Giacoma Alberioneho, spirituála v semináři v Albě. „Byl jsem pověřen biskupem, abych o nedělích vypomáhal nezuživému narzolskému faráři,“ vzpomínal později don Alberione. „Mezi chlapci, kteří chodili do kostela, jsem si všiml malého Giuseppeho, a to díky jeho zbožnosti, důstojnému vzezření, předčasné vyspělosti, lásce ke studiu, bystrosti a živelnosti držené v hranicích radostné nevinnosti. Nad ránem přicházel se svým kamarádem, později misionářem v Africe, do kostela ještě zavřeného, aby ministroval a přijímal svátostného Krista.“

Na malého Josífka hostující kněz zapůsobil. Definitivně ho utvrdil v předsevzetí vyřčeném někdy v sedmém roku života: „Chci se stát knězem a hlásat evangelium.“ Na cestu svátostného kněžství vkročil v roce 1912 vstupem do semináře v Albě. Došlo k tomu 8. prosince, tj. v den Neposkvrněného početí Panny Marie, ale na den přesně po třech letech oblékl vojenskou uniformu, když byl povolán do armády bojovat za svou vlast v zákopech I. světové války.

Matka Boží v Josefově životě zjevně sehrávala podstatnou roli. Velmi dobře si to uvědomoval a choval k ní odmala příkladnou synovskou úctu. Odevzdal se jí a brzy poté byl kvůli chatrnému zdraví propuštěn do civilu. „Tys mě zachránila před každým nebezpečím, nosil jsem v čepici tvou medailku,“ napsal tehdy.

Stranou válečného běsnění měl čas rozvažovat, jak naloží se svým životem. V roce 1917 došel ke konečnému rozhodnutí:

Vstoupil do mladičké, teprve v roce 1914 donem Alberionem založené Společnosti sv. Pavla, jejímž posláním je šířit znalost evangelia a lásky Kristovy všemi možnými způsoby, jaké doba nabízí, tj. i pomocí moderních technologií, zejména médií. P. Giacomo Alberione se tím stal prakticky prvním hlasatelem Krista prostřednictvím denního tisku, předstihl tak o pár

Blahoslavený Timotej Giaccardo

let i sv. Maxmiliána Kolbeho. Giuseppe Giaccarda přitahovala otcem zakladatelem žitá hesla být sv. Pavlem moderní doby tak, že hranicemi jeho působení jsou hranice světa.

Když přišel požádat biskupa Francesca Rea o povolení vstoupit do nové kongregace, dostalo se mu odpovědi, že v takovém případě musí sundat sutanu a zapomenout na kněžský kolárek. Josef tuto podmínku přijal jako oběť složenou Bohu prostřednictvím Panny Marie, cítil totiž její silné volání po vstupu do paulínského rodiny. Biskup Re mu následně povolení udělil.

Nadšený apoštol tisku svého rozhodnutí nikdy nelitoval. Od 30. června 1920

už vystupoval jako Timotej – toto řeholní jméno obdržel při skládání časných slibů.

Cesta kněžství mu ale byla přece jen souzena – v roce 1919 přijal z rukou biskupa Francesca Rea nejprve nižší a posléze i jáhenské svěcení. Nemohl se dočkat dne, kdy přijme i svěcení kněžské, zvláště proto, že jeho matka ležela na smrtelné posteli a byla obava, že se velkého synova dne nedožije, proběhne-li v plánovaném termínu. Dostal proto dispens a 19. října spěchal jako novokněz s viatickem k umírající mamince, aby jí takto naposledy v tomto životě posloužil. Pár dní nato zemřela...

První kněz mladé kongregace byl pověřen přípravou bratří a sester k novému způsobu apoštolátu. Ziskal si u nich, ale i mezi laiky velkou vážnost pro svou moudrost a dobrosrdečnost. Poslušný, pokorný, plný lásky a vnitřní radosti, otevřený k potřebám druhých. „Dobře reprezentoval Pána u oltáře, ve zpovědnici, na kazatelně, v rozhovorech, ve škole, při rekreaci... V plnění všech svých funkcí a ve svém soukromém životě byl druhým Kristem. Jeho život byl jedním velkým a neustávajícím cvičením v disciplíně. Dokázal hovořit s Bohem... Byl mistrem apoštolátu... Byl světlem a solí v evangelním smyslu. Důvěřoval jsem spíše jemu než sobě samému,“ vystavil mu vysvědčení don Alberione.

Biskup Re dal Timotejovým vysvěcením de facto souhlas tomuto novému způsobu apoštolátu, P. Giaccardo se stal prvním knězem vysvěceným vyloženě pro apoštolát prostřednictvím médií. V roce 1926 don Alberione vyslal otce Timoteje v čele skupinky dalších spolupracovníků paulínského díla do Říma, města, v němž Apoštol národů položil život pro Krista, aby tam založil první dceřiný dům Společnosti sv. Pavla. V roce 1929 v tomto domě zřídil Timotej tiskárnu, odkud vysílal do světa nespočet cenných textů v periodiku „Hlas“.

V Římě a později i v Albi ho charakterizovala neuvěřitelná výkonnost. Příznačné bylo pro něj úsloví „nikdy se nezastavil“. S obdivuhodným nasazením se

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (24)

vrhal do nesnadného díla, aniž by si kdy vzal byť jen jeden den dovolené, aniž by se byť jen zastavil před nějakou překážkou. Zastával roli ekonoma, redaktora, autora, dohlížel na stavbu chrámu sv. Pavla, učil, byl představeným komunity, kázal, zpovídal, byl duchovním vůdcem nesčetného množství duší. „Nemám nikoho, kdo by se mnou tak jako on sdílel mé pocity a mého ducha, komu by osudy Společnosti sv. Pavla tak ležely na srdci v duchu nejpřímnější lásky,“ zapsal si do deníku P. Giacomo Alberione. Timotej si do toho svého poznamenal: „Přijímám tuto službu v duchu pokory, se srdcem pokorným, plným lásky a upřímným.“ V tomto postoji dokázal sloučit činný apoštolát s hlubokou kontemplací Boha.

Po deseti letech působení v Římě se P. Giaccardo vrátil do Alby, kde se stal představeným a kde bylo jeho zadáním vypracovat právní podklady pro založení ženské větve rozrůstající se kongregace. Vyskytly se ovšem problémy, protože Církev nejevila ochotu oddělovat Sestry učednice Božského Mistra od Dcer sv. Pavla. Načas byla činnost těch prvních dokonce pozastavena. Poté, co se zmíněné rozhodnutí doneslo k P. Timotejovi, nabídl Bohu svůj život za to, aby tato větev byla Církvi uznána a mohla přinést hojné duchovní ovoce.

Když časně ráno 12. ledna 1948 podepisoval papež Pius XII. dekret, v němž povolil činnost a tím i existenci Sester učednic, sloužil zrovna P. Timotej mši svatou – nikdo netušil, že poslední v životě.

Po jejím skončení byl na pokraji vyčerpání odveden do postele. Už z ní nevstal. Leukémie. U jeho lůžka se střídali přátelé, jedním z nich byl i apoštolský vizitátor otec Angelico. Proběhl mezi nimi tento krátký rozhovor:

„Odjízdim do Holandska, jsem přesvědčen o tom, že až se vrátím, budeš zdrav.“

„Na jako dlouho odjízdíte?“

„Na 15 dní.“

„V tom případě se uvidíme až v ráji.“

V poledne 24. ledna se ještě se spolubratry pomodlil Anděl Páně, poté políbil kříž a zemřel. Byla sobota, mariánský den, vigilie svátku Obrácení sv. Pavla...

Dne 22. října 1989, čtyři roky před dnem Alberionem, jej papež Jan Pavel II. prohlásil blahoslaveným. Na ten den také připadá jeho liturgická památka.

Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova, místa označena „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Středa 29. 7. 87, 22:25 h.

– Dnes už bylo těch slov příliš. Odpusť mi ten hřích upovídanosti.

† Buď víc uvážlivá. Lepší je říkat jen to, co je skutečně zapotřebí.

To znamená: co je pro někoho vhodné a obohacující. Mluvit jenom proto, aby se narušovalo ticho, nebo se předvádět nemá cenu.

Jestli je něco pro tebe důležité, ale pro jiného zbytečné – je třeba se od předávání zdrzet, vždyť k čemu je to? Tvé posluchače to může nudit, připravovat o čas, narušovat soustředěnost na něco závažnějšího.

Zdrženlivost ve slovech je velmi cenná. Slova mají být řečena s určitým úmyslem a sloužit dobru.

Stejně tak jako slova je zapotřebí kontrolovat myšlení. Myšlenky, které nepřinášejí nic dobrého, odsouvat a nepřipouštět je – okamžitě Mi je předávat.

Satan se s oblibou vtírá do nekontrolovaného myšlení, aby tak podněcoval a narušoval harmonii duše.

Je dobré odevzdávat Mi své myšlenky i vyřčená slova, abych Já je vytvářel.

Dělej to, a bude pro tebe snadnější setrvat ve Mně.

Čtvrtek 30. 7. 87, 9 h.

– Kam mám utéct před lidskou závistí?

† Do Mé náruče.

Netrap se kvůli lidem, měj s nimi soucit. Pokud člověk připustí do svého srdce zlost, nejvíc škodí sám sobě a potřebuje veliké soucítění a milosrdenství.

Když jsem ti dal mírné srdce, jakou máš zásluhu na své mírnosti? Dostalas je nezaslouženě a nepokoušej se být na to pyšná.

Pokud má někdo jiné srdce, musí snášet zlo, jaké má k němu přístup. A to je pro něj velmi bolestné. Při kontaktu s takovým člověkem je skutečně třeba proká-

zat mnoho lásky plynoucí z tvého dobrého a milosrdného srdce, protože k tomu jsem ti je dal.

Musíš toužit a prosit – a učiním tě ještě schopnější.

Musí ti být jasné, že tak, jak v člověku milosrdným sídlím Já, tak v závistivém satan. A ničí je i ty, kteří se s ním stýkají a nejsou naplněni Mou láskou. Je to člověk velmi nešťastný, ačkoliv to plně nechápe. Takovému člověku se nelze vyhýbat. Je potřeba ho obklopit láskou a ji ho obdarovávat, aby tak byl satan donucen odejít z jeho srdce. Satan odchází z duše tehdy, když je naplněna Láskou.

Nelze druhého nechat, aby ho satan pozřel, nejenom s ohledem na něho, ale též k jiným i sobě samému. Satan, který rádi v duši bezmocné vůči němu, útočí na další, na tebe rovněž. Nebojuj s člověkem a neutíkej od něj. Vzdroruj satanovi, přinášej Moji lásku.

Jenom Já dokážu odklidit satana z lidské duše. Proto se naplňuj Mnou a běž, rozsévěj Moji lásku a starej se, aby tam, kde jsi, jí bylo víc než zla.

Jestliže vůči člověku, který tě zasáhl zlem, jaké je v jeho srdci, také projevíš zlost, nechuť nebo odsouzení – vpouštíš do svého srdce satana, a vlastně to dělá on, když v tobě vzbuzuje nenávisť a touhu po pomstě.

Tehdy místo odstraňování a umenšování zla je ještě více posiluješ. Místo jednoho satana, který byl v tom člověku, je také v tobě, a společně působí stále větší zlo tím, že si přivolávají na pomoc ještě mnoho jiných satanů.

Tak se děje vždycky, když se na zlo odpovídá zlem. Tak často jednají ti, kteří se považují za dobré, za Mé učedníky, jestliže vůči člověku ovládnutému zlem namísto lásky projevují znechucení nebo odsuzování.

Zavrňovat a odsuzovat je třeba zlý čin, avšak člověku je nutné prokazovat lásku a pomáhat.

Pomoc a lásku je potřebné dávat ne z pozice předpokládané vlastní povýšenosti, ale z pozice ponížení, pokory,

porozumění, a poprosit o odpuštění, pokud jsi nějakým způsobem přispěla k tomu, že satan vstoupil do jeho srdce.

Vysvětlil jsem ti, proč jsem doporučoval milovat nepřátele a ty, kteří druhým křivdí.

Pokud se považuješ za Můj nástroj, za Mého spolupracovníka – musíš přijmout takoveto jednání a prosit Mě, abych tě k tomu uschopnil. Musíš odvážně setr-
vávat v lásce a prokazovat ji těm, kteří ti způsobují křivdu a bolest.

Láska, kterou naplňuji tvé srdce, je ta-
ké pro ně a k nim chci v tobě přicházet.

Přišel jsem na svět ne proto, abych po-
volal spravedlivé, protože ti už povolání
jsou, ale abych povolal hříšníky.⁽¹⁾

Všechna vyprávění a ponaučení, kte-
rá jsem vyslovil o odpuštění a službě, se
vztahují k takovým situacím.

Rozvažuj to ve svém srdci a snaž se
porozumět Mé lásce. Chtěj ji dostávat,
abys mohla obdarovávat ty, kteří jsou
ubozí, láskou.

A nespolehej na sebe. Odevzdávej Mi
každou situaci, zvláště tu, která je obtíž-
ná, abych ti Já byl oporou, obezřetnos-
tí i láskou.

*„...kterou nás on štědře zahrnul ve vši
moudrosti a prozíravosti: Dal nám poznat
tajemství své vůle, onen blahovolný záměr,
který si předsevzal, aby jej uskutečnil, až
se naplní časy: že přivede všechno pod je-
dinou Hlavu, Krista, ty, kteří jsou v nebi,
stejně jako ty na zemi.“ (Ef 1,8–10)*

† To, co ti říkám, je přípravou na do-
konalejší život ve Mně skrze porozumění
a touhu po Mé lásce.

Po celou tu dobu, odkdy jsem tě po-
volal, tě vedu k vyjevení pravdy o králov-
ství Mé lásky, které se blíží. Dělán to
proto, aby se pravda, o které mluvím, do-
stala ke všem.

**Neděle 2. 8. 87, 7 h. / Rekolekce v O.⁽²⁾
2.-13. 8. 87 (v horách)**

– Chtěla bych umět pomáhat lidem ...

† Abys mohla poučovat druhé, je zapo-
třebí dosáhnout velké vlastní čistoty. Čím
hlubší vrstvy duše se poučení dotýká, tím
větší tvoji čistotu to vyžaduje.

Nemohu před tebou odhalit do hloubky
lidská zranění, abych tě uchránil před
nadvládou nad druhým, právě tím zraně-
ným člověkem. A abych ho chránil před
ranami, které mu tehdy můžeš uštědřit.

Do jisté míry jsem ti dal tento dar, avšak
ještě hodně chybí, abych ho mohl rozší-
řit. Stále tě očisťuji od iluzí, od mylných
představ o sobě samé. Pokud si cokoliv
připisuješ, dokud máš tendenci stavět se
výš nad jiné, musím být opatrný s obda-
rováním tebe, protože bys mohla lidem
víc uškodit, než jim pomáhat. A také bys
ubližovala sama sobě.

Alice Lenczewska

Lidem je možné škodit tím, že je při-
poutáváš k sobě, protože takovým způso-
bem se zotročují a izolují ode Mne, často
dokonce tehdy, kdy by ti připadalo, že to
děláš pro Mne. Veškeré přehnané připou-
tání je zároveň zotročením a odstupem
ode Mne. A každý obdiv druhého člově-
ka je okrádáním o obdiv, který patří Bohu.

Chtěl bych ti dát větší charismata ke
službě druhým, avšak stále ještě nejsi
dost čistá ve své duši. V opačném přípa-
dě bych ti totiž musel uchystat velikou
bolest a veliké pokoření, abych léčil tvo-
ji rostoucí pýchu.

Mnoho jsi v životě vytrpěla kvůli pýše
– pocitu, že máš vyšší hodnotu než dru-
zí. Dával jsem ti hodně, a tys to využívala
hlavně k tomu, aby ses nadřazovala nad
druhé a považovala se za privilegovanou
ve srovnání s jinými Mými dětmi, které
obdržely méně.

A léčil jsem tě z toho bolestně, a dál
tě léčím, ačkoliv teď již mírnějšími pro-
středky, poněvadž jsi čistá. Avšak proces
očisťování trvá a všechno, co dělám pro
tebe, má právě tento cíl.

Podobenství o talentech (Mt 25,14–30)

Úterý 4. 8. 87, 6 h.

† Každý z lidí, třebaže je slabý, Mi mů-
že obětovat svou touhu být se Mnou a spo-
lupracovat ve službě. Veronika mohla tak
málo, a učinila tak moc. Pouze Mi oře-
la tvář, protože chtěla ukázat lidem Mo-
ji Tvář čistou, bez špíny, jakou Mě v sobě
zakrývají. Bez špíny jejich hříchů, které
přikrývají Moji Tvář v nich.

Ona jediná uprostřed mnoha proká-
zala největší lásku a odvahu. Proto Mo-
je Tvář zůstala v ní: v jejích rukou i v je-
jím srdci. Dal jsem jí Sebe, aby byla Mým
svědkem.

Zeptej se, jak vypadá ve vás Moje Tvář?
Přišel jsem do vašich duší a jsem v nich.
Jaká je tam Moje Tvář? Je čistá?

Nebo jsou na ní stopy úderů, modřin,
rány, špína, plivance?

Zeptej se, ať každý odpoví ve svém
srdci, kolik je v něm odvahy a lásky, aby
v sobě ukázal Moji Tvář druhým.

† Bez oprostění se není možné sjed-
nocení se Mnou. Není možné sloužit
dvěma bohům.⁽³⁾ Není možné přikrý-
vat svou duši, povolanou k lásce k Bohu
a bližním, oděvem sobectví, pýchy, mar-
nivosti, chtivosti.

Kdo Mne miluje víc a stále víc – pro-
tože jenom taková láska má hodnotu –
ten zanechá všechno, co tu lásku brz-
dí, omezuje.

Stále zanechává to, co je méně dokona-
lé, aby se stále plněji sjednocoval se Mnou.

Vrcholem je úplný odchod od věci
pozemských, od stvoření i od sebe sa-
mého, a být pouze se Mnou a žít Mnou.
Tehdy se realizuje smysl života: odevzda-
ní, obětování se z lásky. Tehdy je možné
zemřít, a narodit se znovu v plnosti ži-
vota ve Mně.

Láska vyžaduje rezignaci a je rezigna-
cí na to, co není zdrojem a cílem lásky. Je
neustálým opouštěním a obětováním sebe.

Pátek 21. 8. 87, 6:30 h.

– Nedokážu se zdržet, abych si nevíši-
mala lidí, kteří se nepodřizují disciplíně.

† Můžeš reagovat, ale jenom tehdy,
když v tobě nebude znechucení nebo od-
souzení. Je třeba to dělat z lásky k nim,
abys jim pomohla, a ne proto, že překá-
žejí tobě.

Srdce musíš mít čisté, plné odpouště-
jící lásky nezávisle na jejich chování ne-
bo reakci.

Pátek 21. 8. 87, 13:50 h.

- Uvažovala jsem dnes, Pane, o skutečnosti Tvého příchodu k apoštolům po vodě a o tom, že se Petr topil, protože pochyboval.

† Ani ne tak pochyboval, jako odvrátil svůj zrak ode Mne, a jeho sluch Mě také neposlouchal, jakmile ho ohlušil zvuk přívalu.

Vidíš, Mé dítě, nebyl dostatečně zahleděný a zaposlouchaný do Mne, protože Mě málo miloval. Láska způsobuje soustředění veškeré pozornosti a přilnutí celým srdcem, tak, aby nic zvnějšku nedotíralo, aby nebylo vidět a slyšet nic, jenom svého milovaného. Milostné chvění srdce uzavírá celý vnější svět a otevírá celý svět duchovní, kde se duše setkává se svým Miláčkem a je v Něm pohroužená.

V takové situaci je satan úplně bezmocný, poněvadž prostě jeho snahy o rozprášení, vyděšení i on sám jsou nepostřehnutelné.

Takový stav duše zabezpečuje naprostou volnost – nic, co není Mnou, nemá přístup ke tvé radosti ze sjednocení se Mnou.

- Co dělat, abych mohla tak milovat?

† Plnit Mou vůli a setrvávat u Mne.

Vůli naplňovat i v nejmenších věcech, setrvávat při Mně vytrvale, též vzhledem k vnějším protivěm, a toužit po Mé lásce.

Všechno to je obsaženo ve ctnostech: ve víře, naději a lásce.

Odevzdávej své srdce s důvěrou, a naplním je čistou láskou.

A buď trpělivá, a vždy ochotná přijmout svého Snoubence.

Rád přicházím nečekaně. Bdi s nadějí na setkání.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mk 2,17; Mt 9,13.

⁽²⁾ Neznámé místo v horách.

⁽³⁾ Srov. Mt 6,24; Lk 16,13.

Nejkrásnější květ ráje (25 - dokončení)

KRÁLOVNO MÍRU⁽¹⁾

PANNA MARIA,
PROSTŘEDNICE MÍRU

„Pohlédni na duhu a dobrořeč tomu, kdo ji vytvořil, je neobyčejně krásná ve svém lesku. Obepíná nebe v nádherném oblouku, ruce Nejvyššího ji napjaly.“ (Sir 43,11–12)

Poté, co Bůh očistil svět od hříchu, kterým byl prodchnut, sesláním potopy, která zničila celé lidské pokolení kromě Noeho a jeho rodiny, slíbil patriarchovi, že podobný trest již na zem nesešle. Potvrdil tento svůj slib i viditelným znamením a ustanovil, že duha bude lidem připomínat smlouvu, kterou s nimi uzavřel.

Mohlo by se pak očekávat, že lidské pokolení, které se zanedlouho rozmnožilo, bude žít dlouho ve spravedlnosti a svatosti. Avšak člověk se brzy začal znovu dopouštět modlářství a opět by byl opuštěn Bohem, kdyby se ve svém milosrden-

ství nad ním nesmiloval. Bůh pak ustanovil, že lid bude spasen, a učinil tak ještě slavnější slib, jímž přislíbil, že úctyhodné Srdce jeho vlastního Syna, který se stal člověkem, bude naším pokojem a smířením: *Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra.*⁽²⁾

Bůh též ustanovil na nebi své Církve druhou duhu, již je Matka Boží, přesvatá Panna Maria, která je pro nás vždy znamením, že nás Bůh nechce opustit, abychom nehřešili a věčně nezemřeli. Tím má člověk vždy před svým zrakem znamení této smlouvy smíření a pokoje.

* * *

Existují tři překážky našeho dokonalého smíření s Bohem. První je otroctví ďáblu, které je výsledkem dědičného hříchu, jímž první člověk souhlasil s nabídkou nepřítele. Druhou překážkou je samotný hřích, který nás činí ohavnými před Bohem. Třetí překážkou je to, že hřích nám uzavírá dveře do nebeského království.

Panna Maria je vskutku onou neporaženou Ženou, která odstranila tyto překážky našeho dokonalého smíření a pokoje s Bohem. Neboť byla počata bez prvotního hříchu a nebyla pod mocí ďábla a s ní se započal ten čas svobody, který je plodem narození jejího Syna. Za druhé porodila svého Syna Ježíše, Spasitele světa, který svým utrpením a smrtí zvítězil nad ďáblem a otevřel nám dveře ráje. Je tedy oním radostným znamením, které vyznačuje z nebe a radostně volá, že lidstvo znovu získalo přátelství s Bohem, neboť „jestliže jsme byli s Bohem ještě jako nepřátelé smíření smrtí jeho Syna“ (Řím 5,10), „bratři, máme Ježíšovou krví záruku žádanou pro přístup do svatyně“ (Žid 10,19).

* * *

Přítomnost Panny Marie ve světě je nejenom zárukou našeho smíření a pokoje s Bohem, ale též znamením pokoje s naším bližním a se sebou.

Pokoj s naším bližním znamená jednotu smýšlení a citů, která ruší veškerý nesoulad, žárlivost a hněv a odstraňuje veškeré spory a roztržky. Tato harmonie není ničím jiným než výsledkem té velké lásky, kterou Panna Maria přinesla na svět skrze svého Syna a které nás učila svým při-

Franz Ittenbach (1813–1879):
Regina Pacis

kladem. Pokoj se sebou samým znamená dokonalejší souhlas všech mohutností naší duše a podřízení svých žádostí rozumu a milosti. Proto opět: Panna Maria je nejen naším vzorem, ale i mocnou Pomocnicí, která nám získává od svého Syna milosti, jimiž potřebujeme zvítězit nad nezřízenými touhami a přidat je Božímu zákonu.

PŘÍKLAD - SV. MIKULÁŠ Z TOLENTINA

Mikuláš se narodil na území Sant' Angelo v městě Colle v provincii Ancona v roce 1245. Od svého raného věku projevoval velkou lásku k Bohu a brzy vstoupil do řádu augustiniánů, kde se stal vzorem řeholních ctností. Zvláště vynikal ve zbožnosti, umrtvování a pravé lásce.

Velkou zbožnost, kterou pěstoval k blahoslavené Panně, nelze snadno popsat; je to zbožnost, kterou nasál spolu s mateřským mlékem a která sílila, když vyrostl. Ke cti Panny Marie se postil každou sobotu a často během dne ji pozdravil modlitbou Anděl Páně. Neopomíjel rozjímat nad jejími hořkými bolestmi a doprovázel ji v myšlenkách skrze všechny bolestné okamžiky utrpení Pána Ježíše a oplakával s ní ztrátu jejího milovaného Syna.

Když byl ve městě Fermo, Panna Maria mu sdělila, že její Svatá chýše bude přemístěna na území Recanati. Proto často stával u okna směrem k Jaderskému moři. Jeho představený se nad tím podívoval a zeptal se, zda se modlí k rybám. „Ne, otče,“ odpověděl Mikuláš, „čekám na velký poklad, který přijde,“ a brzy také uviděl Svatou chýši, jak byla přenesena, a tím mohl také potvrdit tuto skutečnost.

Jednou, když onemocněl horečkou, se mu zjevila Panna Maria a sdělila mu, aby požádal o kousek chleba a ponořil jej do vody a tím že se uzdraví, jakmile jej okusí. A tak se i stalo. Avšak Mikuláš, který byl pohnut soucitem k nemocným, požádal svou nebeskou Dobrotitelku, aby vyprosila od svého Syna milost, aby takto směl požehnat i další chleby, s kterými by pak uzdravil další nemocné. Panna Maria vyslyšela jeho prosby a odtud také vznikl chleba, který je nazýván podle jeho jména, tedy chléb sv. Mikuláše.

Když se přiblížil okamžik jeho smrti, byl potěšen přítomností Pána Ježíše, blahoslavené Panny Marie a slavného zakla-

datele řádu sv. Augustina. Panna Maria mu zjevila, že třetího dne po jejím Narození přijde do nebeského království. Nelze ani popsat radost v jeho srdci, když slyšel tuto nebeskou zvěst. Protože světec věděl velmi dobře, že ďábel zdvojnásobí své úsilí v posledním okamžiku jeho života, modlil se, aby ho tento zatracenec ďábel neohrožoval a nevyrušoval v jeho hodině smrti. Panna Maria mu vyprosila tuto milost. Zemřel pak pokojně 10. září 1305.

MODLITBA

Ó Panno Maria, spravedlivě nazvaná Královnou míru, neboť Tys nám dala Pána Ježíše, Knížete pokoje, v Tobě zavládl nebeský pokoj s Bohem, s Tvým bližním a se sebou samou, vypros nám, prosíme, od svého Božského Syna, abychom na jeho milost odpověděli a mohli se radovat z plnosti požehnání tohoto trojitého pokoje, který nám přinesl a který „přesahuje veškeré chápání“ (Flp 4,7).

KRÁLOVNO SVÝCH SLUŽEBNÍKŮ⁽³⁾

KRÁLOVSKÁ DŮSTOJNOST TĚCH, KTERÍ SLOUŽÍ PANNĚ MARIÍ

„Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice.“ (Ž 116,16)

Vládnout - to je úsilí velkých duší, podnět ke statečným dílům. Avšak existují dva

Gentile da Fabriano (kolem 1370-1427):
Koronovace Panny Marie

druhy vládnutí. První je vláda tyranů, kteří vládnou mečem, vítězí násilím a zem. Taková vláda má krátké trvání a vzpomínka na krutého vládce brzy zapadne v zapomnění. „Není památky po nich jako po zvuku.“ (Ž 9,7)⁽⁴⁾ Ti druzí si však pro své žezlo zvolili lásku a pro svůj trůn pokoru. Takové žezlo se nemůže rozbít a trůn takto založený nemůže být sesazen; toto je žezlo a trůn Ježíše Krista, Krále králů, Pána pánů a Vladaře všech vladařů na zemi: „Kristus kraluje, Kristus vítězí, Kristus vládne.“ Království Ježíše Krista, založeno ve stínu kříže a posilněno velkým pronásledováním, se neustále rozšiřuje - neupadá ani nezaniká: „Tvé království je království všech věků.“ (Ž 145,13)

Co je tedy základem tohoto věčného království a stálého trůnu? Kupodivu nic jiného než postoj služebníka, který si svobodně vybral Ježíš Kristus: „Vzal na sebe podobu služebníka.“ (Flp 2,7) Opravdu, vše, čeho se může dosáhnout pýchou a ctižádostí, je křehké a pomíjivé - na druhé straně, sebeponížení vede do věčného království, neboť je psáno: „Slávu předchází pokora.“ (Př 15,33)

* * *

Panna Maria vládne se svým Synem Ježíšem Kristem a její království stejně jako jeho je královstvím nehynoucí slávy, neboť jejím trůnem je vlídnost, milosrdenství a odpuštění: „Zdravas Královno, Matko milosrdenství...“ A co je tajemstvím této slavné vlády? Nic jiného než pokorný postoj služebnice Páně: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38)

Při vyslovení těchto slov blahoslavené Panny započalo také její vládnutí, neboť se v tom okamžiku stala Matkou našeho Krále: „A Slovo se stalo tělem.“ Vláda Panny Marie nad světem nikdy neskončí: stále se rozšiřuje, dokud neobejme celý svět.

Blahoslavení jsou služebníci Matky Boží! Jsou pod ochranou Královny tak něžné a mocné, že nepostrádají nic nezbytného pro život; a co se týče dober pro vlastní duši, mají je v plnosti, neboť „celý její dům je oblečen do dvojího šatu“ (Př 31,21).

* * *

Křesťan, který prahne po královské slávě, by měl napodobovat Pannu Marii a věrně sloužit Pánu, neboť On jej pový-

ši na vznešenou důstojnost kněze a krále podle slov sv. Petra: „Vy však jste »rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu«, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“ (1 Petr 2,9) Abychom však dobře sloužili našemu Pánu, musíme se také naučit sloužit Panně Marii: ve službě tak velké Královny budeme přirozeně vedeni ke službě Bohu, ve kterém je naše největší důstojnost. Sloužit Panně Marii proto znamená vládnout: *Servire Mariae regnare est.*

Vláda těch, kteří slouží Panně Marii, není tyranství, není to vláda útlaku a násilí: je to vláda láskou, milosrdenstvím a snaží se zmírnit utrpení těch, kteří jsou sklíčení. Je to vláda pokoje, který rány odplácí blahem: vláda pokory, která utrpení vkládá na jho Ježíše Krista: nádherná a slavná vláda, která je pro šlechtné duše, předzvěst věčného království, která nás doprovodí do nebe.

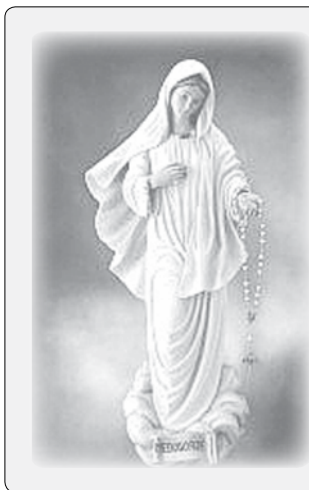
Ach, jen kdyby lidé znali, jaké je to blaho sloužit Panně Marii, odložili by bez váhání stranou své pozemské ambice a světskou slávu a zasvětili by se s horlivostí do služeb tak slavné Královny!

PŘÍKLAD - ZJEVENÍ PANNY MARIE V LURDECH

Blahoslavená Panna nepřestává předkládat svou mocnou přimluvu před Božím trůnem, aby získala spásu pro své věrné služebníky, protože stejně tak spolupracovala s Pánem Ježíšem pro naše vykoupení svým mučednictvím srdce. Mezi všemi poutními místy na světě, na kterých sesílá své milosti, není žádné, které by Lurdy předčilo ve své nádhře a proslulosti. Zejména na tomto místě ukazuje, že je naší pravou nebeskou Přimlůvkyní.

Před polednem dne 11. února 1858 chudá, ale zbožná dívka Bernadetta Soubirousová šla nasbírat otep dřeva na břeh řeky Gavy. Přicházela na úpatí skály, když náhle spatřila před sebou Paní nepopsatelné krásy. Ruce Paní byly zbožně sepjaty a skrze ně procházela zrnka růžence, jako by se jej modlila. To bylo první ze zjevení, která pokračovala do pondělí 5. dubna v přítomnosti velkého zástupu lidí.

Bernadetta se při této příležitosti začala modlit růženec a naše blahoslave-

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! S vámi jsem tak dlouho, protože Bůh je veliký ve své lásce i v mojí přítomnosti. Vybízím vás, dítko, vraťte se k Bohu a k modlitbě. Měřítkem vašeho života ať je láska, a nezapomeňte, dítko, že modlitba a půst konají zázraky ve vás i kolem vás. Všechno, co děláte, ať je ke slávě Boží, a potom nebe naplní radostí vaše srdce a vy pocítíte, že vás Bůh miluje a mne posílá, aby zachránil vás i zemi, na které žijete. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medjugorje 25. září 2020

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

nehledíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?“ Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: „Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz,

kterým se platí daň!“ Podali mu denár. Zeptal se jich: „Čí je to obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“ Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“

ná Panna, kterou tato modlitba těšila, neotálela se zjevit své vyvolené služebnici.

Skrze tuto zbožnou služebnici chtěla Královna nebe ukázat světu poklady své mateřské dobroty. Vybrala si Bernadettu jako nástroj velkých událostí a jako posla křesťanskému lidu. Ve středu dne 24. února téhož roku více než dvacet tisíc lidí se shromáždilo na břehu řeky Gavy, aby byli svědkem nikoliv zjevení Panny Marie, protože pouze Bernadetta měla zjevení, ale aby spatřili proměněnou tvář této prosté a zbožné dívky v její extázi. Mnoho lidí tak mohlo skutečně vidět odlesk Panny Marie v prozářené Bernadettině tváři, tak jako se slunce odráží na vrcholcích hor, kdy ono samotné je schováno za skalnatými velikány.

Při jednom zjevení Panna Maria řekla Bernadettě, aby odkryla suchou zem svýma rukama, a v tom okamžiku z ní začal vytékat malý pramínek vody, který se později změnil v průzračný pramen a který od toho dne neustále hojně vyvěrá. Voda se dostala do mnoha různých zemí světa a přinesla mnoho zázračných uzdravení.

Můžeme tímto poznat, že Panna Maria, Matka milosrdenství, chtěla zvláště v této době přispěchat na pomoc svým služebníkům. Blahoslavení jsou ti, kteří

složí celou svoji důvěru v ni, protože nebudou zklamáni.

MODLITBA

Ó Panno Maria, mocná Královno světa, zasvěcují tento den zcela do Tvé služby. Přijmi mě, prosím, přestože jsem hříšník, mezi své služebníky a ziskej mi od Pána Ježíše Krista, svého Syna, milost sloužit Ti věrně v tomto životě a vládnout s Tebou věčně v nebi. Amen.

A. M. LÉPICIER: The Fairest Flower of Paradise. London 1922. Str. 304-328

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) Před tuto invokaci přidal papež Jan Pavel II. dne 31. prosince 1995 novou: „Královno rodin“. [pozn. překl.]
- (2) *Srdce Ježíšovo, pokoji nás a naše smíření* - invokace z litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. [pozn. překl.]
- (3) Tato invokace není součástí oficiálních loretánských litaní. [pozn. překl.]
- (4) Překlad Dr. Hejčla. [pozn. překl.]

Poselství Svatého otce Františka k 94. Světovému dni misí 2020

- dokončení poselství Svatého otce Františka ze str. 2

I my jsme si uvědomili, že dál nemůžeme jít každý na svou pěst, ale společně.“ (Meditace na Svatopetrském náměstí, 27. března 2020) Jsme opravdu vystrašení, dezorientovaní a bojíme se. Skrze bolest a smrt zakoušíme lidskou křehkost; současně však vnímáme svou silnou touhu po životě a po osvobození od zlého. V tomto kontextu se misijní povolání a výzva vyjít z lásky k Bohu a k bližnímu ze sebe ukazuje jako šance sloužit, sdílet, přimlouvat se. Misijní poslání, se kterým se Bůh obrací ke každému, nás vyvádí z vystrašeného a uzavřeného „já“ a skrze darování sebe sama nás přivádí k novému „já“.

V oběti kříže, kde se Ježíšovo poslání završuje (srov. Jan 19,28–30), zjevuje Bůh svou lásku ke každému a ke všem (srov. Jan 19,26–27). Od nás požaduje, abychom byli osobně připraveni být poslání, protože on je láskou v trvalé dynamice poslání, neustále vychází ze sebe, aby dával život. Bůh Otec poslal z lásky k lidem svého Syna Ježíše (srov. Jan 3,16). Ježíš je Otcův misionář: jeho život a jeho dílo jsou vyjádřením poslušnosti Otcově vůli (srov. Jan 4,34; 6,38; 8,12–30; Žid 10,5–10). Ježíš, který byl pro nás ukřižován a vstal z mrtvých, nás pak vtahuje do dynamiky lásky svým Duchem, který církvi dává život, přetváří nás v Kristovy učedníky a vysílá nás na misie do světa a k národům.

„Misijní poslání, církve vycházející – to není nějaký program, který musíme uskutečnit silou vůle. Ten, kdo vyvádí církve ze sebestřednosti, je Kristus. V poslání hlásat evangelium jsme činnorodí proto, že nás pobádá a vede Duch.“ (Senza di Lui non possiamo far nulla, LEV – San Paolo, 2019, 16–17) Bůh nám dává svou lásku vždy jako první a v této lásce se s námi setkává a volá nás. Naše osobní povolání vychází ze skutečnosti, že jsme Božími syny a dcerami v církvi, jsme jeho rodinou, bratry a sestrami v lásce, kterou nám Ježíš prokázal. Lidská důstojnost všech lidí vychází z Božího povolání, aby byli Božími dětmi, aby se ve svátosti křtu a ve svobodě víry stali tím, čím jsou od počátku v Božím Srdci.

Sama skutečnost, že jsme život dostali zdarma, je nevyslovenou pozvánkou, abychom vstoupili do dynamiky sebedarování. Je zárodkem, který v pokřtěných uzraje jako odpověď lásky v manželství nebo v zasvěceném životě pro Boží království. Lidský život se z Boží lásky rodí, v lásce roste a k lásce směřuje. Z Boží lásky není nikdo vyloučen, skrze Ježíšovu svatou oběť na kříži Bůh zvítězil nad hříchem a nad smrtí (srov. Řím 8,31–39). Pro Boha se zlo, a dokonce hřích stávají výzvou k ještě větší lásce (srov. Mt 5,38–48; Lk 23,33–34). Skrze velikonoční tajemství proto Boží milosrdenství uzdravuje původní ránu lidstva a rozlévá se na celý svět. Církev, univerzální svátost Boží lásky pro svět, pokračuje v Ježíšově poslání v dějinách a posílá nás všude, aby skrze naše svědectví víry a hlásání evangelia Bůh znovu projevil svou lásku a mohl se dotýkat a proměňovat srdce, mysl, tělo, společnost a kulturu na každém místě a v každé době.

Misie je svobodnou a vědomou odpovědí na Boží volání. Toto volání však lze pochopit pouze tehdy, žijeme-li v láskyplném osobním vztahu s živým Ježíšem v jeho církvi. Položme si otázku: Jsme připraveni přijímat přítomnost Ducha Svatého ve svém životě, odpovídat na povolání k misii, ať už v životě manželském, zasvěceném nebo kněžském, nebo jednoduše v každodenním životě? Jsme ochotni být vysláni kamkoli, abychom svědčili o své víře v milosrdného Boha Otce, abychom hlásali evangelium spásy Ježíše Krista, abychom měli účast na božském životě Ducha Svatého a budovali tak církve? Jsme připraveni jako Maria, Ježíšova Matka, naplno sloužit Boží vůli (srov. Lk 1,38)? Tato vnitřní ochota je velice důležitá, abychom mohli nikoli abstraktně, ale dnes, v současné církvi, odpovědět Bohu: „Zde jsem, mne pošli!“ (Iz 6,8)

Výzvou pro misijní poslání církve je pochopit, co nám v této době pandemie říká Bůh. Nemoc, utrpení, strach, izolace nás nenechávají v klidu. Doléhá na nás chudoba těch, kdo umírají v osamocení,

kdo jsou ponecháni na pospas, kdo přicházejí o práci a výdělek, těch, kdo nemají domov a nemají co jíst. Povinnost dodržovat fyzické rozestupy a zůstat doma je pro nás výzvou, abychom pochopili, že potřebujeme společenské vztahy a komunitární vztah s Bohem. Tato situace by v nás v žádném případě neměla stupňovat nedůvěru a lhostejnost, ale měla by vést k větší pozornosti v našem vztahu k druhým lidem. Skrze modlitbu, ve které se Bůh dotýká našeho srdce a přetváří ho, se otevřeme potřebám lásky, důstojnosti a svobody našich bratří, jako i péči o tvorstvo. Skutečnost, že se s celou církví nemůžeme scházet ke slavení Eucharistie, nám umožnila sdílet situaci mnoha křesťanských komunit, které nemohou slavit mši svatou každou neděli. Otázkou, kterou nám Bůh v této situaci klade: „Koho pošlu?“, se znovu obrací na nás a očekává od nás velkodušnou a přesvědčivou odpověď: „Zde jsem, mne pošli!“ (Iz 6,8) Bůh stále znovu hledá, koho poslat do světa a k národům, abychom vydávali svědectví o jeho lásce, o jeho záchraně od hříchu a smrti, o jeho vysvobození od zlého (srov. Mt 9,35–38; Lk 10,1–12).

Oslava Světového dne misii znovu potvrzuje, že vaše modlitba, reflexe a vaše materiální pomoc jsou příležitostí k aktivní účasti na Ježíšově poslání v jeho církvi. Křesťanská láska, konkretizovaná ve sbírce o třetí říjnové neděli, má za cíl podpořit misijní práci, kterou mým jménem organizují Papežská misijní díla. Odpovíme tak na duchovní i materiální potřeby národů a církvi v celém světě, ke spásě všech.

Nejsvětější Panna Maria, hvězda evangelizace a potěšení zarmoucených, misionářka svého Syna Ježíše, ať nás i nadále provází a přimlouvá se za nás.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu, dne 31. května 2020, na slavnost Letnic.

+ František

(Zdroj: www.missio.cz)

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 18. října 2020

Vážení a milí bratři a sestry,
srdečně Vás zdravím.

Následující neděli⁽¹⁾ budeme slavit Světový den misii, u nás známý pod názvem Misijní neděle. Od roku 1926, kdy ho ustanovil papež Pius XI., se věřící ve všech katolických farnostech světa během Misijní neděle společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným na všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry.

Ze získaných prostředků se zajišťuje kvalitní a systematická pomoc nejchudším ve více než tisícovce diecézí světa. Dovolte mi, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misii v loňském roce. Díky Vaší štědrosti jsme mohli pomoci chudým lidem v sedmi zemích tří kontinentů částkou více než 15,5 milionů korun. Pomáháme tak v Ugandě, Zambii, Bangladéši, Indii, Sri Lance, Peru a Paraguayi s pas-

torančními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky a podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František ve svém poselství k této neděli vyjadřuje svou vděčnost za naše nasazení, se kterým v říjnu loňského roku celá církev prožívala Mimořádný misijní měsíc. V mnoha společenstvích si věřící hlouběji uvědomili, že každý pokřtěný je zároveň poslaný nést evangelium druhým zvláště svědectvím svého života. I v letošním roce, v němž nám pandemie Covid-19 přinesla mnoho omezení, utopení a postavila před nás nové výzvy, pokračuje misionářské působení celé církve v duchu slov, která najdeme u proroka Izaiáše: „Zde jsem, mne pošli!“

Oslava Světového dne misii potvrzuje, že naše modlitba i materiální pomoc jsou příležitostí k aktivní účasti na Ježíšově poslání v jeho církvi. Jak mnoho

kdo dal, se podle sv. Ambrože nepočítá podle toho, kolik vydal, ale podle toho, kolik mu zbylo. Když pomáháme chudým, jistě nikdy nezchudneme, protože jak píše sv. Pavel Filipánům (4,19): „Můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat.“

Ať Vás všechny provází Duch Svätý a ochraňuje Panna Maria, hvězda evangelizace!

Ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

*Jáhen Leoš Halbrštát
národní ředitel Papežských misijních děl
v České republice*

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Čteno při bohoslužbách v neděli 11. října 2020. [pozn. red.]

KONGREGACE PRO NAUKU VÍRY ZAMÍTLA INTERKOMUNIO V NĚMECKU

Kongregace pro nauku víry vyloučila eucharistické společenství mezi katolickou a protestantskou církví v Německu a teologicky jej zdůvodnila příliš velkými rozdíly v chápání Eucharistie a církevního úřadu. Zároveň v této otázce neexistují podklady pro osobní rozhodování ve svědomí, stojí v listě, který kardinál Ladarria zaslal předsedovi německé biskupské konference, biskupu Georgu Bätzingovi.

O listě, datovaném 18. září 2020 a podepsaném prefektem a sekretářem vatikánského úřadu, informuje německý portál *Vatican News* a *Katolická zpravodajská agentura* v Německu. Kongregace pro nauku víry jím reaguje na diskusní příspěvek *Ekumenického pracovního kruhu evangelických a katolických teologů* (ÖAK) v Německu, který loni v září podpořil vzájemnou účast na eucharistické hostině. K jeho dokumentu *Společně u stolu Páně* tehdy zaujal stanovisko rovněž biskup Bätzing, který chtěl nabízený model uplatnit již při letošním ekumenickém církevním kongresu ve Frankfurtu (přeloženém kvůli koronaviru na příští

rok). Rozhodně, upozornil tehdy předseda německých biskupů, si v „zahájeném debatním procesu nedokáže představit apodiktické: tak ne!“

K listu římské kongregace je připojen teologický rozbor jednotlivých bodů zmíněného německého ekumenického prohlášení. Z kritické analýzy vyplývá, že dokument německých evangelických a katolických teologů dostatečně neobjasňuje některé základní otázky katolického pojetí církve, Eucharistie a svěcení. Eucharistické společenství s evangelickou církví v Německu by navíc za nynějšího stavu podrylo ekumenický dialog s pravoslavnými církvemi, a to též za německými hranicemi, stojí v listě Kongregace pro nauku víry.

Mluví německé biskupské konference Matthias Kopp potvrdil převzetí dopisu vatikánské kongregace a oznámil, že se jim německí biskupové budou zabývat při nadcházejícím podzimním plenárním zasedání ve Fuldě.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
21. 9. 2020

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

Apoštolská penitenciárie dne 11. 1. 2020 (Prot. N. 4/20/I) prodloužila na žádost ČBK své dovození z 8. 8. 2012 (Prot. N. 79/12/I), na jehož základě věřící v České republice mohou obdržet plnomocné odpustky pro duše v očistci už v týdně před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé. Pokud tedy věřící z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy v obvyklé době od 1. do 8. listopadu, mohou odpustky pro zemřelé získat již od 25. října do 1. listopadu.

Toto dovození se uděluje na následujících sedm let, tedy do roku 2026.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci jsou následující: daný den přijmout Eucharistii; navštívit hřbitov a zbožně se pomodlit za zemřelé a na úmysl Svätého otce; v okruhu těchto dní vykonat svatou zpověď.

Zdroj: TS ČBK

Cisterciácký mučedník Eucharistie (1)

Ctihodný Dominik Zavřel, O.Cist. (1725–1799)

Lidová moudrost říká spolu s apoštolem Pavlem, že „cesty Boží jsou nevyzpytatelné“ (srov. Řím 11,33), a často se o tom i sami můžeme až moc dobře přesvědčit. Takový byl i životní příběh jednoho českého řeholníka, jehož životní osudy se v posledních letech opět začaly vynořovat z dávných archivů, ba co víc, upoutaly pozornost i věřících v různých zemích, až po samotného papeže Františka, který letos zcela otevřel cestu k jeho blahorečení a schválil jeho hrdinskou smrt jako opravdové mučednictví pro Krista.⁽¹⁾

V obci Chodov u Prahy, v pražské arcidiecézi, se v květnu roku 1725 narodil manželům Janu a Zuzaně Zavřelovým syn Jan. Byl pokřtěn 10. května téhož roku ve farním kostele Stětí sv. Jana Křtitele v Hostivaři farářem Jindřichem Františkem Kohoutem.⁽²⁾ Jako kmotří jsou uvedeni Jan Ludvík ze Šeberova a Jan Šterl, syn purkrabího Jana Šterla staršího z Chodova, a jako svědek je uvedena paní Kateřina, manželka Ondřeje Kolínského rovněž z Chodova.⁽³⁾ Tehdejší Chodov byl obec v Českém království, kde vládl král Karel II. (VI.) Habsburský (1711–1740). Na Petrově stolci v Římě panoval dominikánský papež Benedikt XIII. (1724–1730) a pražskou arcidiecézi spravoval velmi horlivý a podnikavý arcibiskup František Ferdinand hrabě Khünburg (1713–1731). Právě za jeho vlády mj. došlo k blahorečení (1721) a později i k svatořečení (1729) Jana Nepomuckého. Zavřelovi byli poddanými staroměstských benediktinů od sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí, kterým chodovské panství patřilo v letech 1676–1728⁽⁴⁾, a Janův otec tam byl šafářem. Zavřelovi měli kromě syna Jana ještě starší dceru Rosalín, která byla pokřtěna 1. září roku 1723. Kde Zavřelovi pobývali od roku 1728, když benediktini chodovské panství prodali, není zatím úplně jasné.

Další zprávu o Janu Zavřelovi máme až z Litoměřic: v roce 1745 Jan Zavřel mladší přicestoval z Klatov do Litoměřic, kde byl v dominikánském klášteře sv. Michala přijat do noviciátu za Českou dominikánskou provincií jako syn plzeňského

konventu sv. Markéty,⁽⁵⁾ panny a mučednice, a dostal jméno Chrysostom.⁽⁶⁾ Česká provincie v té době prožívala poslední roky svého mimořádného rozmachu. Ráda se v té době také nazývala „trojedinou“: zahrnovala 27 mužských klášterů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, čítala více než 700 bratří, její členové působili tehdy v mnoha odvětvích duchovenské a učitelské služby, a to i v různých evropských městech, později i na misií v Mezopotámii a Indii. Litoměřický klášter byl skutečně formačním, vzorným observantním klášteřem s poměrně dlouhou tradicí od roku 1654, nesl čestný titul *Ferdinandův noviciát* na památku římského císaře a českého krále Ferdinanda II. Habsburského, který na jeho vznik významně přispěl již roku 1630. Pobývalo v něm v té době kolem 30 bratří.

Ctihodný Dominik Zavřel, O.Cist.

Kdo byli Chrysostomovými prvními formátory, učiteli a představenými v litoměřickém noviciátu? Byl to především otec Dominik Stoltz (1703–1773), původem z Děčína, v tu dobu už zkušený novicmistr (1734–1746), pozdější převor v Olomouci, Ústí nad Labem a v Litoměřicích. Funkci převzal po nejslavnějším českém novicmistroví, otci Konrádu Brockhauserovi (1685–1759), šlechtici původem z Vestfálska, který o vzorném ve-

dení noviců napsal i známou knihu *Idea novitii religiosi*, která byla poprvé vydána v roce 1728 a opět v roce 1898 v edici *Bibliotheca Fratrum Praedicatorum ascetica antiqua*. Dále Chrysostoma vedl litoměřický převor (1744–1746), otec Cyril Rigga (1689–1758),⁽⁷⁾ jedna z nejvýraznějších osobností České dominikánské provincie vůbec. Bývalý vídeňský převor a regent studia, univerzitní profesor, magistr posvátné teologie a budoucí teolog římské *Casanateské knihovny* byl již tehdy velmi známým brněnským kazatelem a spisovatelem. V té době měl za sebou mj. i ostrý spor s císařem Karlem VI., kterému se jeho adventní kázání 21. prosince 1734 zdála až příliš drsná.⁽⁸⁾

Po ročním noviciátě složil bratr Chrysostom 14. srpna 1746 slavné sliby, jak bylo běžnou praxí ve většině řeholních řádů. Českým provinciálem byl tehdy (1744–1748) otec Godfríd Rollenpatz (1688–1765), původem ze Šumperka, bývalý litoměřický převor, a generálním magistrem řádu (1725–1747), kterému se sliby skládají, byl Španěl Tomáš Ripoll (1652–1747), sídlící v Římě v klášteře Santa Maria sopra Minerva. Spolu s bratrem Chrysostomem složili řeholní sliby i jeho čtyři spolunovicové Augustin Bernard (1725–1802), Jeroným Grützner (1722–1805), Ambrož Hecht (1725–1790) a Řehoř Jatzek (1723–1799).⁽⁹⁾ Mezi léty 1748–1750 můžeme předpokládat jejich kněžské svěcení.⁽¹⁰⁾ Další zprávu o bratru Chrysostomovi máme až z roku 1752, kdy je již jako kněz uváděn coby student 5. ročníku teologie v Praze v konventu sv. Jiljí a zároveň i jako katecheta. Nejspíše někdy v těchto letech složil také příslušné zkoušky a byl promován lektorem posvátné teologie, což je titul, který ho opravňoval k výuce na vyšších dominikánských školách. V roce 1755 je uváděn v provinčních katalogích jako kazatel český, přesněji „moravského jazyka“, v Olomouci v klášteře sv. Michala. Dále byl v roce 1760 vyslán do Plzně a o rok později je uváděn opět v Litoměřicích v noviciátním domě, a to jako lektor teologie. To je také poslední záznam,

který o něm zatím máme na území České dominikánské provincie a můžeme se domnívat, že právě v 60. letech 18. století začala jeho další pouť za jeho řeholním povoláním.

Z deníku českého provinciála Ignáce Světeckého víme,⁽¹¹⁾ že otec Chrysostom nejprve pobýval na území Benátské republiky, přímo v Benátkách, nejspíše v klášteře Nejsvětějšího Růžence, řečeném *delle Zattere*, náležejícím reformní dominikánské Kongregaci bl. Jakuba Salomonih (1662–1812)⁽¹²⁾ a později v Ceseně, na území Papežského státu, v klášteře sv. Petra Mučedníka, kde bylo i formální studium, a v Římě u sv. Sabiny, v kláštěrech reformní dominikánské Kongregace sv. Sabiny (1661/1695–1726, 1731–1812).⁽¹³⁾ V žádném z nich ale nezůstal.

V roce 1776 obdržel indult od papeže Pia VI. a přestoupil do cisterciáckého řádu trapistické reformy v Casamari.⁽¹⁴⁾ Jak sám později uváděl, stále slyšel vnitřní hlas, aby se Bohu zasvětil na nějakém *více uzavřeném místě*. Nezdá se proto, že nebyl spokojen s řeholní kázní, pobýval téměř vždy ve zcela vzorných a reformovaných kláštěrech, všechny byly ale spojeny s intenzivním apoštolátem, misijní a učitelskou činností.

Opatství Casamari je velmi starobylý, původně benediktinský klášter na území

někdejšího Papežského státu, v dnešní provincii Lazio, mezi městy Frosinone a Veletri, tedy na jihovýchod od Říma. Byl založen na začátku 11. století. Samotné opatství bylo vybudováno kolem roku 1036 a v letech 1140 a 1152 mniši přijali cisterciáckou reformu sv. Bernarda. V roce 1623 zde však zbylo pouze 8 mnichů, takže papež Klement XI. v roce 1717 svěřil klášter reformním cisterciákům trapistického směru z toskánského Buonsollazzo. Casamari se pak brzo stalo vyhlášeným centrem duchovního života a přicházelo tam mnoho obrácených hříšníků, aby se stali kajícími mnichy. Svědčí o tom zvláště kniha dlouholetého (1752–1788) opata Isidora Maria Ballandaniho, *I prodigi della grazia espressi nella conversione d'alcuni grandi peccatori morti da veri penitenti nel Monistero di Casamari sella stretta osservanza Cisterciense*⁽¹⁵⁾, která vyšla v Benátkách roku 1754. Zda ji četl i otec Zavřel, s jistotou nevíme, ale v tomto duchu se nesla i pověst a věhlas onoho reformovaného opatství.

Právě opat Ballandani přijal v létě roku 1776 i otce Chrysostoma Zavřela: dne 5. června ho oblékl do nového hábitu a dal mu jméno „Dominik“. Novicmistrem mu byl tehdejší převor otec Giacchino. Dne 6. června příštího roku pak otec Dominik složil slavné sliby pod řeho-

lí sv. Benedikta a brzy se stal opatovým teologickým poradcem, převorem a novicmistrem. Když opat Ballandani v roce 1788 zemřel, kdy již končila velká vlna omezení a rušení klášterů v Toskánsku a v dalších habsburských územích, otec

Trapistické opatství Casamari

Zavřel stanul v čele kláštera jako převor. Novým opatem se stal neapolský kněz, otec Romuald Pirelli (1755–1822), a Dominik Zavřel byl i v dalších letech převorem, opatovým rádcem a novicmistrem. V roce 1797 otec Dominik vzhledem k věku i zhoršujícímu se zdravotnímu stavu rezignoval na většinu svých oficií a zůstal dále jen novicmistrem. Převorem se stal Francouz, bývalý pařížský benediktin, otec Simeon Cardon, původem z Cambari, velký odpůrce občanské ústavy uložené během Francouzské revoluce všem duchovním.

(Pokračování)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. <http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2020/05/27/0303/00685.html>.

⁽²⁾ Dnes je Chodov součástí Prahy 11 a od r. 1989 samostatnou farností s kostelem sv. Františka z Assisi.

⁽³⁾ Archiv Hlavního Města Prahy: HOS N404Z4 • 1715–1736. In: <http://katalog.ahmp.cz/pragapublica/permalink?xid=F42BD3DBB4554AD2930BA498AEB83960&scan=18#scan18>.

⁽⁴⁾ Srov. Bartoň, Jiří: *Chodovská tvrz: k historii Prahy II*. Praha: Kreace 1996.

⁽⁵⁾ Afiliace neboli „synovství“ k různým konventům se řeholníkům přidělovala na základě aktuální situace v provincii.

⁽⁶⁾ *Hortus Plantationum*. Státní oblastní archiv Litoměřice, fond 754, Dominikáni inv. č. 17, karton 4. Srov. Zouhar, Jakub: *Der Dominikanerkonvent St. Michael in Leitmeritz und seine Beziehung zum städtischen adligen Milieu in der Frühen Neuzeit*, in: Jiří M. Havlík – Jarmila Hlaváčková – Karl Kollermann (Hgg.): *Orden und Stadt, Orden und ihre Wohltäter*. Monastica Historia, Band 4, Diözesanarchiv St. Pölten – Historický ústav Akademie věd ČR, v. v. i., St. Pölten – Praha 2019, s. 246–269.

⁽⁷⁾ Srov. Zouhar, Jakub: *Cyrril Riga O.P. (1689–1758). The Life and the Work of a European Preacher in the Age of Reason*. Angelicum University Press, Roma 2015; Id.: *Cyrril Riga OP (1689–1758): zapomenutý brněnský kazatel, Brno v minulosti a dnes*. 29 (2016), s. 137–156.

⁽⁸⁾ Srov. Maroszová, Jana: *Slunce spravedlnosti / Sonne der Gerechtigkeit*.

Kázání Cyrila Rigy OP (21. prosince 1734) / Eine Predigt von Cyrril Riga OP (21. Dezember 1734). Pavel Mervart 2018.

⁽⁹⁾ Od r. 1787 sekularizován v Klatovech.

⁽¹⁰⁾ Tato událost se po celá staletí v dominikánském řádu nepovažovala za nikterak zvlášť důležitou, takže ji v řádových pramenech prakticky nenalezáme, a spíše bývá uváděna v biskupských registrech a právních soupisech.

⁽¹¹⁾ Srov. Zouhar, Jakub – Polehla, Petr (ed.): *The Itinerarium Romanum of Ignatius Swieteczky O.P. A Critical Edition and Translation of a Travel Diary of 1777* (v tisku).

⁽¹²⁾ Srov. Mancini, Massimo: *Lana alle carni: la riforma domenicana a Venezia nel Sei-Settecento*. Bologna: ESD, 2010.

⁽¹³⁾ Srov. Berthier, Joachim-Joseph: *Le couvent de Sainte-Sabine à Rome*. Roma 1912.

⁽¹⁴⁾ Toto hnutí uvnitř cisterciáckého řádu se zformovalo kolem roku 1664 v opatství *La Trappe* ve Francii pod vedením otce Armanda de Rancé (1626–1700). K úplnému oddělení a vzniku samostatného řádu „cisterciáků přísnější observance“ neboli trapistů toto hnutí dospělo až za pontifikátu papeže Lva XIII. r. 1892, kdy cisterciácký řád vedl vřebrodský generální opat Leopold Vackář (1891–1900).

⁽¹⁵⁾ *Podivuhodné milosti, které se projevíly při obrácení velkých hříšníků, kteří zemřeli jako opravdoví kající v Casamari, v klášteře přísné cisterciácké observance*.

Pondělí 19. 10. 2020

6:05 Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:15** V pohorách po horách (86. díl): Lysec – Velká Fatra **7:25** Tanzanie – Zanzibar: Jsme odvážní **7:55** Výpravy do divočiny: Na motýlích křídlech **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Obdarování – Otec Radek **9:30** Outdoor Films s Martinou Balzarovou-Karáškovou a Kamilem Balzarem (61. díl): Podmořská setkávání **11:05** Neboj se doplnout aneb Umění doprovázet (1. díl): O povolání ke službě **11:30** Sedmihlásky (142. díl): Kolem naší chalupky **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **13:25** Nigérie: Haleluja **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Arménie – Víra hory přenáší **15:05** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (1. část) **16:00** V souvislostech **16:20** Můj chrám: Pavla Golasowská, poslankyně PS parlamentu ČR, kostel Božího Těla v Gutech **16:35** Jak potkávat svět (27. díl): S Petrem Šumníkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (142. díl): Kolem naší chalupky **18:20** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hashrman **18:35** Příroda kolem nás: Návrat praturů a divokých koní do přírody **18:55** Písnový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013 **19:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura [L] **21:10** Vezmi a čti: Říjen 2020 [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Továrna mezi vodami **22:45** Kulatý stůl: Na misiích v Česku **0:20** Mezi pražci (90. díl): Říjen 2020 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 20. 10. 2020

6:05 Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **7:10** Poutní místo Starý Bohumín **7:25** Klasika folklórně: Rožnov pod Radhoštěm **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Poletuchy: Na skok do Hradce **10:20** Noční univerzita: RNDr. Petr Ryšávek – Střevní mikrobiom v souvislostech **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** CampFest 2018 **13:40** V pohorách po horách (86. díl): Lysec – Velká Fatra **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Příběh o Žofii **15:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 2. díl **16:00** Muzikanti, hrajte: Doubravanka **17:05** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (142. díl): Kolem naší chalupky **18:20** Od slunéčka do tmy: Tisúvek **18:30** Hermie – obyčejná housenka **19:05** Cirkus Noeland (19. díl): Roberto, Kekulín a podivný dárek **19:30** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka: S Markem Pospíšilem [P] **21:10** Víra do kapsy [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Má vlast: Lysá nad Labem **23:25** Kouzlo štípských varhan **23:40** Terra Santa News: 14. 10. 2020 **0:05** Po stopách Ježíše Krista (7. díl): Ty jsi Kristus... **0:35** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 21. 10. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (1. část) **7:15** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (158. díl): Česká lidová píseň **8:40** Vezmi a čti: Říjen 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:50** Princ, který si vybral Dona Bosca **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Z krajin za obzorem II.: MFF Strážnice 2019 **13:45** ARTBITR – Kulturní magazín (97. díl)

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

14:00 Za obzorem [L] **14:35** Příroda kolem nás: Lev a roháč **14:50** Na pomezí ticha a tmy **15:40** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2020 **16:05** Poletuchy: Na skok do Lednice **16:50** Cvrlikání (81. díl): Ponk **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (142. díl): Kolem naší chalupky **18:20** Od slunéčka do tmy: Poklad na Matinkách **18:30** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **19:10** Neboj se doplnout aneb Umění doprovázet (2. díl): Nelze sloužit Bohu i mamonu **19:30** Terra Santa News: 21. 10. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Za obzorem **22:45** Noční univerzita: Alexander Tomský – Rozkol v americké společnosti [P] **23:40** Generální audience papeže Františka **0:05** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **0:35** Ťažká muzika **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 22. 10. 2020

6:05 Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:10** Po stopách Ježíše Krista (7. díl): Ty jsi Kristus... **7:40** Buon giorno s Františkem **8:35** Terra Santa News: 21. 10. 2020 **9:00** Kulatý stůl: Na misiích v Česku **10:35** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **11:15** Živě s Noe: Jan Pavel II. [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Svědek naděje (2. díl): Svatý Kopeček **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe: Jan Pavel II. [L] **14:35** Klasika folklórně: Rožnov pod Radhoštěm **16:10** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2020 **16:35** Jan Pavel II. a pád komunismu **18:15** Sedmihlásky (142. díl): Kolem naší chalupky **18:20** Od slunéčka do tmy: Sýkora **18:30** Ovečky (7. díl) [P] **19:00** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem: Pořad nejen pro milovníky jazzu... [L] **21:20** V pohorách po horách (86. díl): Lysec – Velká Fatra **21:30** Živě s Noe: Jan Pavel II. [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2020 **0:30** Zámek Židlochovice – zahrada času **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Pátek 23. 10. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2020 **6:25** Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ **7:30** Historie a současnost Matice svatohostýnské **8:00** Kmochův Kolín: Gloria **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **9:40** Dokonalá radost **10:15** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **11:20** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Písnový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013 **13:35** Neboj se doplnout aneb Umění doprovázet (2. díl): Nelze sloužit Bohu i mamonu **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské

tradice malgašského národa **14:50** Výpravy do divočiny: Na motýlích křídlech **16:00** Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2020 **16:20** Křesťané na Arabském poloostrově **16:55** Klapka: S Markem Pospíšilem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (142. díl): Kolem naší chalupky **18:20** Od slunéčka do tmy: Janiček Poturčenec **18:30** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (159. díl) **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Film a spiritualita [L] **21:40** V pohorách po horách (86. díl): Lysec – Velká Fatra **21:55** Za obzorem **22:30** Cvrlikání (61. díl): Ondřej Fencel Trio **23:40** Dítě 31 **0:20** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Sobota 24. 10. 2020

6:05 Příroda kolem nás: Lev a roháč **6:20** Hrdinové víry (12. díl): Ženská řehole a jejich osud v době totality **7:25** Myanmar: Na stejné cestě **7:55** Vezmi a čti: Říjen 2020 **8:10** Můj chrám: Pavla Golasowská, poslankyně PS parlamentu ČR, kostel Božího Těla v Gutech **8:30** Cirkus Noeland (19. díl): Roberto, Kekulín a podivný dárek **8:55** Sedmihlásky (142. díl): Kolem naší chalupky **9:00** Hermie – obyčejná housenka **9:35** Ovečky (7. díl) **10:00** GOODwillBOY IV. (4. díl): Svět ticha **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (5. díl) **11:35** ARTBITR- Kulturní magazín (97. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2020 **14:35** Letem jazzem: Pořad nejen pro milovníky jazzu... **15:50** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí **16:15** Verbovali a verbovali...: Strážnice 2020 **17:10** Indonésie: Otec Štěp **17:40** Oživení studené války? **18:15** Po stopách Ježíše Krista (8. díl): Bude křičet kamení **18:40** Mezi pražci (90. díl): Říjen 2020 **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Kristovy stopy v Římě **20:55** V pohorách po horách (87. díl): Čáp – Jiráskovy skály [P] **21:10** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **23:45** Za obzorem **0:15** Kostel na předměstí **0:30** Za obzorem **1:00** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **1:10** Za obzorem **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Neděle 25. 10. 2020

6:05 Kulatý stůl: Krize otcovství **7:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa **7:55** Vlci v Lužici **8:25** Propast **9:00** Na úsvitu společných dějin **9:30** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí **10:00** Kambodža pohledem zblízka **10:30** Mše svatá z kaple Telepace: Ostrava [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Prorok Léčitel: Solanus Casey **15:00** Noční univerzita: Alexander Tomský – Rozkol v americké společnosti **16:00** První křesťané: Křest Barbarů **16:30** Jak potkávat svět (73. díl): Se Sborovým studiem Permonik **18:00** Sedmihlásky (144. díl): Chodival sem přes horečku [P] **18:05** Cirkus Noeland (20. díl): Jak Šprfouchle nechtěl být Šprfouchletem **18:30** Hermie a Ihařka Flo **19:00** Ovečky (7. díl) **19:30** Příroda kolem nás: Návrat zubrů **19:50** Přejeme si... **20:05** Sešli se, aby pomohli... (2020): koncert na podporu Charitního domu sv. Benedikta Labre – nízkoprahového denního centra pro lidi bez domova (15. ročník) **21:40** Klapka: S Markem Pospíšilem **22:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **0:10** Živě s Noe: Jan Pavel II. **0:45** Za obzorem **0:59** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 19. 10. o 20:15 hod.:

A teraz čo? (Dialnica do neba)

Nový mladý blahoslavený Carlo Acutis vytvoril najkomplexnejšiu výstavu o Eucharistických zázrakoch. Po 1. sv. prijímaní bol denne na svätej omši. Eucharistia sa pre neho až do jeho smrti vo veku 15. rokov stala zdrojom sily a odvahy aj vo chvíľach utrpenia a smrti.

Utorok 20. 10. o 20:00 hod.:

Modlitba za odvrátenie epidémie

Priamy prenos z Národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

Streda 21. 10. o 20:30 hod.:

Fundamenty (Deklarácia o kresťanskej výchove)

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu s prof. Milošom Lichnersom SJ a Jurajom Vittekom.

Štvrtok 22. 10. o 18:30 hod.: Svätá omša

Priamy prenos z kaplnky TV LUX.

Piatok 23. 10. o 20:30 hod.:

Poznačení Bohom: Svätá Katarína Sienská (dokument)

Katarína Sienská, dominikánka, ktorá sa zasvätila pomoci tým najbiednejším. Mystička, bojujúca za jednotu Cirkvi, ktorá písala listy pápežom a panovníkom svojej doby. Rehoľníčka, búrajúca predsudky o postavení žien v stredovekom kresťanstve.

Sobota 24. 10. o 20:30 hod.: Babetina hostina (film)

V 19. storočí v Dánsku sa dve dcéry protestantského pastora vzdali svojho života v prospech otca a jeho farnosti. Po rokoch k nim nastúpi za slúžku francúzska utečenkyňa Babette, ktorá pripraví hostinu, na ktorú budú všetci spomínať do konca života.

Nedeľa 25. 10. o 8:45 hod.: Tvorivo

Ako tvorivo vyplniť čas deťom aj rodičom a popritom neustále žasnúť nad Božou tvorivosťou? Nová relácia Tv Lux o tvorivosti a tvorivých pohľadoch všade vokol nás – v detskej izbe, v kuchyni, aj v garáži...

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. ŘÍJNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 10.		PO 19. 10.		ÚT 20. 10.		ST 21. 10.		ČT 22. 10.		PÁ 23. 10.		SO 24. 10.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvilky:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	721	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	722	814	1565	1767	847	951	862	967	878	984	1566	1769	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 17. 10.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	814	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	722	815
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	1565	1767	857	961	872	977	888	995	1566	1769	723	816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 18. 10. – 29. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 45,1.4-6
 Ž 96(95),1+3.4-5.7-8.9-10a+c
 Odp.: 7b (*Vzdejte Hospodinu slávu a moc!*)
 2. čt.: 1 Sol 1,1-5b
 Ev.: Mt 22,15-21

nebo Den modliteb za misie

1. čt.: Iz 2,1-5
 Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4.5-6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 2. čt.: Řím 10,9-18
 Ev.: Mt 28,16-20
 (nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/1)

Pondělí 19. 10. – nezávazná památka sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů, nebo sv. Pavla od Kříže

1. čt.: Ef 2,1-10
 Ž 100(99),2.3.4.5
 Odp.: 3b (*Bůh nás učinil, a my mu náležíme.*)
 Ev.: Lk 12,13-21

Úterý 20. 10. – ferie

1. čt.: Ef 2,12-22
 Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
 Odp.: 9 (*Hospodin mluví svému lidu o pokoji.*)
 Ev.: Lk 12,35-38

Středa 21. 10. – nezávazná památka bl. Karla Rakouského

1. čt.: Ef 3,2-12
 Iz 12,2-3.4bcd.5-6
 Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
 Ev.: Lk 12,39-48

Čtvrtek 22. 10. – nezávazná památka sv. Jana Pavla II.

1. čt.: Ef 3,14-21
 Ž 33(32),1-2.4-5.11-12.18-19
 Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)
 Ev.: Lk 12,49-53

Pátek 23. 10. – nezávazná památka sv. Jana Kapistránského

1. čt.: Ef 4,1-6
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 12,54-59

Sobota 24. 10. – nezávazná památka sv. Antonína Marie Klareta nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Ef 4,7-16
 Ž 122(121),1-2.4-5
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 Ev.: Lk 13,1-9

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2021

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2021 BUDE OPĚT 14 Kč

Roční předplatné tedy činí opět 728 Kč, pololetní předplatné 364 Kč, a to včetně poštovného.

Pouze odběratele, kteří odebírají 1 nebo 2 kusy týdně na svoji adresu, musíme bohužel prosit o doplatek části poštovného, protože Česká pošta loni zdrazila skokově poštovné za službu „Tisková zásilka“ o 2 Kč. Tyto odběratele proto prosíme o zaplacení 100 Kč (na 1 kus) navíc nad rámec předplatného – tedy roční předplatné při odběru 1 kusu činí 828 Kč, při odběru 2 kusů činí 1656 Kč.

- Odběratelé, kteří již **odebírají 1–10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenku ani informace uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
- Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2021.

Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 4. prosince 2020 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
- Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále beze změn.
- Ti zájemci, kteří **ještě týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2021 se zasláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc*
tel./fax: 585 220 626, e-mail: periodika@maticecm.cz

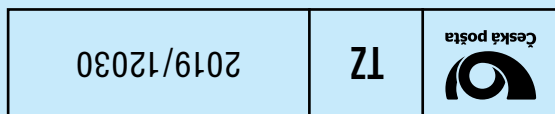
Složenku vložíme do první zásilky.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10–19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20–49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50–99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2021 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **slevu z prodejních cen našich titulů a vybraných knih z jiných nakladatelství.**

www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc